

fulfilled his obligation. If he remembers while he is still praying [Shemoneh Esreh] he finishes the [last] blessing which he had begun and prays once more [the Shemoneh Esreh] of Shabbat. When does this apply, [when he erred on Shabbat] during the evening, morning, or *minchah* service. However, [if he erred on Shabbat] during the

*mussaf* service he stops even if he is in the middle of the prayer [and immediately begins the proper *mussaf* prayer]. So, too, if he completed the week-day [Shemoneh Esreh] prayer thinking [in error] that it was the *mussaf* prayer, he prays the *mussaf* prayer again. [He prays again,] regardless, whether it was the Shabbat, Festival, or new moon *mussaf* prayer.

ואם נזכר והוא בתוך התפלה גומר ברכה שהתחיל בה וחוזר ומתפלל של שבת. במה דברים אמורים בערבית או בשחרית או במנחה. אבל במוסף פוסק ואפילו באמצע הברכה. וכן אם השלים תפלה של חול על דעת שהיא מוסף חוזר ומתפלל מוסף אחר שבת ואחד יום טוב ואחד ראש חודש:

## KORACH FOR THURSDAY NIGHT

## קרח ליל ששי

צירוף יתרה

כו ואסתלקו מעלוי משכנא דקרח דתן ואבירם מסחור סחור ודתן ואבירם נפקו קימין בתרע משכניהון ונשיהון ובניהון וטפלהון: כח ואמר משה בדא תדעון ארי יי שלחני למעבד ית כל

כו ויעלו מעל משכון קרח דתן ואבירם מסביב ודתן ואבירם יצאו נצבים פתח אהליהם ונשיהם ובניהם וטפם: כח ויאמר משה בזאת תדעון כי ידוה שלחני

(27) So they withdrew from around the dwelling of Korach, Datan, and Aviram, and Datan and Aviram went out standing upright at the entrance of their tents together with their wives, their children, and their infants. (28) And Moshe said; With this you shall know that the Lord has sent me to do all these deeds, for I

## RASHI

רש"י

(27) **Went out standing upright** — [I.e.] with a defiant bearing, to curse and to blaspheme, as in, "he stationed himself [in an arrogant manner] for forty days" (I Samuel 17:16), said in reference to Goliat (Midrash Tanchuma Korach 3, 8, Bamidbar Rabbah 12). **Their wives, their**

**children, and their infants** — Come and see how severe is [the punishment of] dispute. For the earthly courts do not punish until [an accused] has two [pubic] hairs [and is thus deemed an adult], and the heavenly court does not punish until one reaches the age of twenty, but here, even nursing babies perished (Midrash Tanchuma Korach 3).

(כו) יצאו נצבים. (תנחומא) בקומה וקופה להרף ולגדף, כמו (שמואל א, יז): "ויתיצב ארבעים יום" דגלית: ונשיהם ובניהם וטפם. בא וראה כמה קשה המחלוקת: שהרי בית דין של משה אין עונשין אלא עד שיביא שתי שערות, ובית דין של מעלה עד עשרים שנה, וכאן אבדו אף יונקי שדים:

עוֹבְדֵי־אֱלֹהִים הָאֵלֶּיךָ אֲרִי לֹא מִרְעוּתִי: כִּט אִם כְּמוֹתָא דְכָל אֲנָשָׁא יְמוּתוֹן אֵלֶיךָ וְסַעְרָא דְכָל אֲנָשָׁא יִסְתַּעַר עֲלֵיהוֹן לֹא יִי שְׁלַחְנִי: ל וְאִם בְּרִיאָה יִבְרִי יִי וּפְתַחַת אֲרַעָא יִת פּוּמָה וְתַבְלַע יִתְהוֹן וְיִת כָּל דִּי לְהוֹן וְיִחַתּוּן כַּד חֲזִין לְשִׂאֹל וְתִדְעוּן אֲרִי אֲרִגִּיזוּ גְבֵרִיא הָאֵלֶיךָ קָדָם יִי: לֹא וְהוּהוּ כַּד שְׂצִי לְמִלְלָא יִת כָּל פִּתְגָמֵי־הָאֵלֶיךָ וְאִתְבְּנַעַת אֲרַעָא דִּי תַחֲוֵי־הוֹן: לֵב וּפְתַחַת אֲרַעָא יִת פּוּמָה וּבְלַעַת יִתְהוֹן וְיִת אֲנִשׁ בְּתִיהוֹן

לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה כִּי־לֹא מִלְּבִי: כִּט אִם־כְּמוֹת כָּל־הָאָדָם יִמְתּוֹן אֱלֹהֵי וּפְקַדְתָּ כָּל־הָאָדָם יִפְקֹד עֲלֵיהֶם לֹא יְדוּהַ שְׁלַחְנִי: ל וְאִם־בְּרִיאָה יִבְרֵא יְדוּהַ וּפְצַתָּהּ הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ וּבִלְעָה אֹתָם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָהֶם וּיְרִדוּ חַיִּים שְׂאֵלָה וַיִּדְעֻתָם כִּי נִאֲצוּ הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֶת־יְדוּהַ: לֹא וַיְהִי כְּכַלְתּוֹ לְדַבֵּר אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַתִּבְקַע הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תַּחְתֵּיהֶם: לֵב וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַע אֹתָם וְאֶת־בֵּיתֵיהֶם

did not do them on my own. (29) If these men will die the death of all men and the fate of all men is visited upon them, then the Lord has not sent me. (30) But if a creation the Lord creates, and the earth opens its mouth and swallows them and all that is theirs, and they descend alive into the pit, then you shall know that these men have provoked the Lord. (31) And it was when he finished speaking all these words, that the earth beneath them split open. (32) And the earth opened its mouth and swallowed them and their houses, and all the

RASHI

(28) **To do all these deeds** — *That I have acted by the Word of God, to give Aharon the High Priesthood, and appointing his sons the deputy High Priests, and Elitzafan the leader of Kehat.* (29) **The Lord has not sent me** — *Rather, I did everything of my own accord, and Korach is right in opposing me* (Midrash Tanchuma Korach 8, Bamidbar Rabbah 12). (30) **But if a creation** — *A new one.* **The Lord creates** — *To kill them by means of a death by which no man has died up until now. And what is this creation? And the earth opened its mouth and swallowed them up. Then you shall know that they have provoked the Holy One, Blessed is He, and I [Moshe] have spoken by the Word of the Almighty. Our Rabbis explained it: If a mouth was already created for the earth from the time of the six days of Creation, fine, but if not, let God create*

רש"י

(כח) לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה. שְׁעִשִּׂיתִי עַל־פִּי הַדְּבוּר לְתַת לְאַהֲרֹן כְּהֹנֵה גְדוֹלָה וּבְנָיו — סִגְנֵי כְהֹנֵה וְאֵלִיצָפָן — נִשְׂאִי הַקְּהָתִי: (כט) לֹא ה' שְׁלַחְנִי. אֵלֹא אֲנִי עֲשִׂיתִי הַכֹּל מִדְּעַתִּי, וּבְדִין הוּא חוֹלֵק עָלַי: (ל) וְאִם בְּרִיאָה. חֲדָשָׁה: יִבְרֵא ה'. לְהַמִּית אוֹתָם בְּמִיתָה שְׂלֵא מֵת בָּהּ אָדָם עַד הַנְּהַ, וּמָה הִיא הַבְּרִיאָה? וּפְצַתָּהּ הָאֲדָמָה אֶת־פִּיהָ וַתִּבְלַעֵם, אֲזוּ וַיִּדְעֻתָם כִּי נִאֲצוּ הֵם אֶת ה', וְאֲנִי מִפִּי הַגְּבוּרָה אֲמַרְתִּי. וְרִבּוּתֵינוּ פָּרְשׁוּ (סְנַהֲדִין ק'): אִם בְּרִיאָה פֶּה לְאָרֶץ מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְרֵאשִׁית — מוּטָב,

וְיָת כָּל אֲנָשָׁא דִּי לְקָרַח וְיָת  
כָּל קִנְיָנָא: לֵג וּנְחָתוּ אֲנֹן וְכָל  
דִּי לְהוֹן כַּד חִיין לְשִׂאוּל וְחַפְתָּ  
עַלְיֵהוּן אֲרַעָא וְאֲבָדוּ מִגּוּ  
קִהְלָא: לֵד וְכָל יִשְׂרָאֵל דִּי  
בְּסַחְרֵיגֵיהוֹן עֲרָקוּ לְקִלְהוֹן אַרְי  
אֲמָרוּ דְלִמָּא תִבְלַעְנָנָא אֲרַעָא:  
לֵה וְאֶשְׁתָּא נִפְקַת מִן קִדָּם יִי  
וְאֶכְלַת יָת מָאתָן וְחַמְשִׁין  
גְּבָרָא מִקְרִבֵי קִטְרַת בּוֹסְמִיָּא:  
א וּמְלִיל יִי עִם מִשָּׁה לְמִימַר:  
ב אֲמַר לְאַלְעֹזֵר בֶּר אַהֲרֹן  
כְּהֵנָּא וּפִרְשׁ יָת מַחְתֵּיתָא  
מִבֵּין קִידְיָא וְיָת אֶשְׁתָּא  
יִרְחִיק לְהֵלָא אַרְי אֶתְקַדְשׁוּ:  
ג יָת מַחְתֵּית חִיבִיא הָאֲלִין  
דְּאֶתְחִיבוּ בְּנַפְשֵׁתֵיהוֹן וְיַעֲבֹדוּן  
יָתְהוֹן טַסִין רַדִּידִין חּוֹפָאָה

וְאֵת כָּל־הָאָדָם אֲשֶׁר לְקָרַח וְאֵת כָּל־  
הַרְכוּשׁ: לֵג וַיִּרְדּוּ הֵם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם חַיִּים  
שְׂאֵלָה וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ וַיֵּאבְדוּ מִתּוֹךְ  
הַקֹּהֶל: לֵד וְכָל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר סָבִיבֵתֵיהֶם  
נָסוּ לְקָלָם כִּי אָמְרוּ פֶּן־תִּבְלַעֲנוּ הָאָרֶץ:  
לֵה וְאֵשׁ יֵצֵאָה מֵאֵת יְדוּהַ וְתֹאכַל אֵת  
הַחֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם אִישׁ מִקְרִיבֵי  
הַקִּטְרֹת: ס יִז א וַיִּדְבֵר יְדוּהַ אֶל־מִשָּׁה  
לֵאמֹר: ב אֲמַר אֶל־אַלְעֹזֵר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן  
וַיֵּרָם אֶת־הַמַּחְתֹּת מִבֵּין הַשְּׂרָפָה וְאֶת־הָאֵשׁ  
זָרָה־הַלֵּאָה כִּי קִדְשׁוּ: ג אֵת מַחְתֹּת  
הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשָׁתָם וַעֲשׂוּ אֹתָם

people who were with Korach and all the possessions. (33) They, and all that was theirs descended alive into the pit; the earth covered them over, and they were lost to the assembly. (34) And all Israel that were around them fled from their cries, for they said; Lest the earth swallow us up [too]! (35) And a fire came forth from the Lord and consumed the two hundred and fifty men who were offering the incense. **17** (1) The Lord spoke to Moshe saying: (2) Say to Elazar, the son of Aharon, the priest that he pick up the fire-pans from the burned area but the fire [within] should be scattered, for they have become holy, (3) As for the fire-pans of these who sinned at the cost of their lives, they

### RASHI

רש"י

[one now] (Midrash Tanchuma Korach, Sanhedrin 110a). (34) **Fled from their cries** — *Because of the sound that came out when they were swallowed up.* (2) **But the fire** — *that is in the fire-pans. Should be scattered* — *on the ground, off the fire-pans. For they have become holy* —

וְאִם לֹא יִבְרָא ה': (לד) נָסוּ לְקָלָם. בְּשִׁבִיל הַקּוֹל הַיּוֹצֵא עַל בְּלִיעֵתוֹ; (ב) וְאֵת־הָאֵשׁ. שְׁבִתוֹךְ הַמַּחְתֹּת. זָרָה־הַלֵּאָה. לְאָרֶץ מֵעַל הַמַּחְתֹּת. כִּי קִדְשׁוּ. הַמַּחְתֹּת וְאֶסְרוּן בְּהִנָּאָה, שְׂהַרֵי עֲשָׂאוֹם כְּלֵי שְׂרָת: (ג) הַחֲטָאִים הָאֵלֶּה בְּנַפְשָׁתָם. (יִומָא לֵד) שְׁנַעֲשׂוּ פּוֹשְׁעִים בְּנַפְשׁוֹתָם, שְׁנַחֲלְקוּ עַל

*I.e., the fire-pans [have become holy], and thus, they are forbidden to derive any benefit from them since they have been made into service vessels.* (3) **Of these who sinned at the cost of their lives** — *They became sinners against their own lives for they opposed the Holy One,*

לְמַדְבַּחַּא אַרְי קֶרְבָּנוֹן קָדָם יי  
 וְאֶתְקַדְּשׁוּ וַיְהוּזֵן לְאֵת לְבַנֵּי  
 יִשְׂרָאֵל: ד וְנָסִיב אֶלְעֹזֵר פְּהֵנָּא  
 ית מַחְתֵּי־אֵת דְּנַחֲשָׁא דְקָרִיבו  
 יוֹקִידֵיָא וְרִדִּידֵנוֹן חוֹפְאָה  
 לְמַדְבַּחַּא: ה דְּכָרְנָא לְבַנֵּי  
 יִשְׂרָאֵל בְּדִיל דִּי לֹא יִקְרַב גְּבוּר  
 חַלּוּנֵי דִי לֹא מְזַרְעָא דְאֶהְרֹן  
 הוּא לְאַסְקָא קְטֹרֶת בּוֹסְמִין  
 קָדָם יי וְלֹא יְהִי כְקֶרַח  
 וּכְכַנְשֵׁתִיָּה כְּמָא דִּי מְלִיל יי

רָקְעֵי פַחִים צְפוּי לְמִזְבֵּחַ פִּי־הַקְּרִיבִים  
 לְפָנֵי־יְדוּהַ וַיִּקְדְּשׁוּ וַיְהִיו לְאוֹת לְבַנֵּי  
 יִשְׂרָאֵל: ד וַיִּקַּח אֶלְעֹזֵר הַכֹּהֵן אֶת מַחְתֹּת  
 הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר הִקְרִיבוּ הַשֹּׂרְפִים וַיִּרְקְעוּם  
 צְפוּי לְמִזְבֵּחַ: ה וּזְכָרוֹן לְבַנֵּי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן  
 אֲשֶׁר לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מְזַרְעֵ  
 אֶהְרֹן הוּא לְהַקְטִיר קְטֹרֶת לְפָנֵי יְדוּהַ  
 וְלֹא־יְהִיָּה כְקֶרַח וְכַעֲדָתוֹ כִּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְדוּהַ

shall flatten them out into sheets as a covering for the Altar, for they were brought before the Lord, and thus became holy, and they shall be a sign for the Children of Israel. (4) So Elazar, the priest took the copper fire-pans which the fire victims had brought, and they flattened them out as a covering for the Altar, (5) As a reminder for the Children of Israel, so that no outsider, who is not of the seed of Aharon, shall come near to burn incense before the Lord,

#### RASHI

רש"י

*Blessed is He. רָקְעֵי — [Means] flattening out. פַּחִים — Metal sheets beaten flat; in old French, tenues. As a covering for the Altar — For the copper Altar. And they shall be a sign — As a reminder so that people [seeing the sheets] will say; These [sheets] are from those who disputed the priesthood and were burned. (4) And they flattened them out — In Old French, estendre [to thin out]. (5) ולא כקרח — [Literally, and there shall not be like Korach. Meaning, here.] in order that he shall not be like Korach. As the Lord spoke*

*regarding him through Moshe — [The word לוֹ literally means "to him." Here it] means עליו, "regarding him," referring to Aharon, He spoke to Moshe that he [Aharon] and his sons would be priests. Therefore, any outsider, who is not of the offspring of Aharon, shall not draw near. Similarly, every time it says, לי, לו, or להם, in connection with the verb דבור, "speech" it means "regarding." Its Midrashic interpretation is that לוֹ refers to Korach. And what is [the meaning of] "ביד משה" literally, "by the hand of Moshe"? And Scripture did not write "to Moshe"? This alludes to those who rebel against the priesthood. That they are stricken with tzara'at, as it says, "When he [Moshe] took it out, he beheld that his hand became*

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. רָקְעֵי. רְדוּדִין: פַּחִים. טַסִּין מְרַדְדִין טִינְבִי"ש בְּלַעֲזוֹ: צְפוּי לְמִזְבֵּחַ. לְמִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת: וַיְהִיו לְאוֹת. לְזִכְרוֹן, שֵׁימָרוּ: אֵלּוּ הָיוּ מֵאוֹתָן שֶׁנְּחָלְקוּ עַל הַכֹּהֵנָה וְנִשְׂרָפוּ: (ד) וַיִּרְקְעוּם. אֵינְטֵינְדֵר"ש בְּלַעֲזוֹ: (ה) וְלֹא־יְהִיָּה כְקֶרַח. בְּדִי שְׁלֹא יְהִיָּה כְקֶרַח. כִּאֲשֶׁר דִּבֶּר ה' בְּיַד־מֹשֶׁה לוֹ. כְּמוֹ "עָלִיו" עַל אֶהְרֹן דִּבֶּר אֵל מֹשֶׁה, שֵׁימָרָה הוּא וּבָנָיו כֹּהֲנִים, לְפִיכָךְ "לֹא־יִקְרַב אִישׁ זָר אֲשֶׁר לֹא מְזַרְעֵ אֶהְרֹן וְגו'". וְכֵן כֹּל "לִי" וְ"לוֹ" וְ"לָהֶם" הַסְּמוּכִים אֶצְל "דְּבוּר" — פְּתוּנָם כְּמוֹ "עַל". וּמִדְרָשׁוֹ: עַל קֶרַח. וּמִהוּ בְיַד מֹשֶׁה, וְלֹא כְתִב אֵל מֹשֶׁה? רָמְזוּ לְחֻלְקִים עַל הַכֹּהֵנָה, שְׁלוּקִין בְּצַרְעַת, כְּמוֹ שְׁלֹקָה מֹשֶׁה בְיָדוֹ,

בִּידָא דְּמֹשֶׁה לִיה: וְאִתְרַעְמוּ  
 כָּל כְּנִשְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל  
 מִיּוֹמָא דְּבִתְרוּהֵי עַל מֹשֶׁה וְעַל  
 אַהֲרֹן לְמִימְרֵי אֲתוֹן גְּרַמְתוֹן  
 דְּמִית עֲמָא דִּי: ז וְהוּה  
 בְּאִתְכַנְּשׁוֹת כְּנִשְׁתָּא עַל מֹשֶׁה  
 וְעַל אַהֲרֹן וְאִתְפְּנִיאוּ לְמִשְׁכַּן  
 זְמַנָּא וְהָא חֲפָהי עֲנָנָא וְאִתְגַּלִּי  
 יְקָרָא דִּי: ח וְעָאֵל מֹשֶׁה  
 וְאַהֲרֹן לְקֹדֶם מִשְׁכַּן זְמַנָּא:  
 ט וּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרֵי:  
 י אִתְפְּרְשׁוּ מִגּוֹ כְּנִשְׁתָּא הָדָא  
 וְאַשְׁצִי יִתְהוֹן כְּשַׁעָה וּנְפְלוּ עַל  
 אִפְּהוֹן: יא וְאָמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן  
 סב יִתְּ מַחֲתִיתָא וְהֵב עֲלֶיהָ  
 אֲשֵׁתָא מִעֲלֹי מִדְּבָחָא וְשׁוּ  
 קִטְרֹת בּוֹסְמִיָּא וְאוּבִיל בְּפִרְיעַ  
 לְכַנְּשֵׁתָא וְכַפֵּר עֲלֵיהוֹן אֲרִי  
 נִפְק רְגֻזָא מִן קֹדֶם יי שְׂרִי

בִּיד־מֹשֶׁה לוֹ: פ וַיִּלְנוּ כָּל־עֵדֶת בְּנֵי־  
 יִשְׂרָאֵל מִמַּחֲרַת עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן  
 לֵאמֹר אַתֶּם הַמֵּתִים אֶת־עַם יְדוּהָ: ז וַיְהִי  
 בְּהִקְהַל הָעֵדָה עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיִּפְּנוּ  
 אֶל־אַהֲל מוֹעֵד וְהִנֵּה כֶּסֶהוּ הָעֲנַן וַיֵּרָא  
 כְּבוֹד יְדוּהָ: ח וַיָּבֵא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּנֵי  
 אֹהֶל מוֹעֵד: ט רַבִּיעִי ט וַיְדַבֵּר יְדוּהָ אֶל־מֹשֶׁה  
 לֵאמֹר: י הֲרָמוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה  
 אֶתֶם פְּרָגַע וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם: יא וַיֹּאמֶר  
 מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח אֶת־הַמַּחֲתֶּה וְתֵן־עָלֶיהָ  
 אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קִטְרֹת וְהוֹלֵךְ  
 מִהֲרָה אֶל־הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי־יֵצֵא

and he shall not be like Korach and his assembly, as the Lord spoke regarding him through Moshe. (6) The following day, the entire Congregation of Israel complained against Moshe and Aharon saying; You have killed the people of the Lord. (7) And it came to pass while the Congregation was assembled against Moshe and Aharon, that they turned to the Tent of Appointment, and behold, the cloud had covered it, and the Glory of the Lord appeared. (8) Moshe and Aharon came before the Tent of Appointment. (9) The Lord spoke to Moshe saying: (10) Separate yourselves from this Congregation, and I shall destroy them in an instant. They fell on their faces. (11) Moshe said to Aharon; Take the fire-pan and put on it fire from upon the Altar and place incense. Then take it quickly to the Congregation and atone for them, for wrath has gone forth

#### RASHI

רש"י

as snow with tzara'at." (Exodus 4:6). For this reason, Uzziah [who attempted to offer incense] was stricken with tzara'at (see II Chronicles 26, Midrash Tanchuma Tzav 11).

שְׁנֵאמַר (שמות ד): "וַיִּוְצֵאָהּ וְהִנֵּה יָדוֹ מִצְרַעַת בְּשֻׁלְגָא. וְעַל בֶּן לֶקְהָ עֲזִיָּה בְּצִרְעָתוֹ: (יא) וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם. רז זֶה מִסֵּר לוֹ מִלְאָךְ הַמּוֹת בְּשַׁעֲלָה לְרַקִּיעַ, שֶׁהַקִּטְרֹת עוֹצֵר הַמִּגֵּפָה כְּדֵאִתָּא בְּמִסְכַּת שַׁבָּת (שבת פט):

(11) **And atone for them** — This secret

was given over to him by the angel of death when Moshe ascended to heaven, that incense stops a plague, as is related in Tractate Shabbat (89a).

מוֹתָנָא: יב וְנִסִּיב אֶהָרֶן כְּמֵא  
 דִּי מְלִיל מִשֶּׁה וְרַהֲט לְגוּ  
 קְהֵלָא וְהָא שְׂרִי מוֹתָנָא בְּעֵמָא  
 וְיִהֵב ית קְטָרֶת בּוֹסְמִיא וְכִפֵּר  
 עַל עֵמָא: יג וְקָם בֵּין מֵתִיא  
 וּבֵין חַיִּיא וְאֶתְכְּלִי מוֹתָנָא:  
 יד וְהוּוּ דְמִיתוּ בְּמוֹתָנָא  
 אַרְבַּעַת עָשָׂר אֲלָפִין וְשִׁבְעַ  
 מֵאָה בַר מְדָמִיתוּ עַל פְּלִגְתָּא

הִקְצַף מִלְפָּנַי יְדוּהָ הַחֵל הַנֶּגֶף: יב וַיִּקַּח  
 אֶהָרֶן כְּאֲשֶׁר ׀ דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיִּרְץ אֶל־תּוֹךְ  
 הַקְּהֵל וְהֵנִיחַ הַחֵל הַנֶּגֶף בְּעַם וַיִּתֵּן אֶת־  
 הַקְּטֹרֶת וַיִּכְפֹּר עַל־הָעַם: יג וַיַּעֲמֵד בֵּין־  
 הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתַּעֲצֹר הַמִּגֵּפָה:  
 יד וַיְהִיו הַמֵּתִים בְּמִגַּפָּה אַרְבַּעַת עָשָׂר אֲלָף  
 וְשִׁבְעַ מֵאוֹת מְלֻבָּד הַמֵּתִים עַל־דִּבְרֵי־קֶרַח:

from the Lord, and the plague has begun. (12) And Aharon took [it], just as Moshe had spoken, and he ran into the midst of the assembly, and behold, the plague had begun among the people. And he placed the incense and atoned for the people. (13) And he stood between the dead and the living, and the plague stopped. (14) The number of dead in the plague was fourteen thousand, seven hundred, besides those who died because of the matter of Korach.

#### RASHI

רש"י

(13) **And he stood between the dead** —

*He seized the angel [of death] and made him stand still against his will. The angel said to him; Let me go and accomplish my mission.*

*Aharon said to him; Moshe commanded me to stop you. The angel said to him; I am the messenger of the Omnipresent, while you are*

*only the messenger of Moshe. Aharon said to him; Moshe does not say anything on his*

*own, but rather only at the bidding of the Almighty. If you do not believe [me], then the*

*Holy One, Blessed is He, and Moshe are at the entrance of the Tent of Appointment;*

*come with me and ask. This is the meaning of that which is written (v. 15); "Aharon*

*returned to Moshe"* (Midrash Tanchuma Tetzaveh 15). *Another explanation: Why [did they stop*

*the plague] with incense? Because the Israelites were maligning and complaining about the*

*incense, saying that it was a deadly poison; Nadav and Avihu died through it; and two hundred*

*and fifty people were burned through it. The Holy One, Blessed is He, said, "You shall see*

*that it can stop plagues, and it is sin that kills* (Midrash Aggadah, See Mechilta Beshallah Vayissa

(יג) וַיַּעֲמֵד בֵּין הַמֵּתִים וְגו'. אֶחָז אֶת הַמְּלָאךָ  
 וְהַעֲמִידוּ עַל בְּרַחוּ, אָמַר לוֹ הַמְּלָאךָ: הִנֵּחַ לִי לַעֲשׂוֹת  
 שְׁלִיחוּתִי אָמַר לוֹ: מִשֶּׁה צְנִי לַעֲכָב עַל יְדֶךָ! אָמַר  
 לוֹ: אֲנִי שְׁלֹחֹו שֶׁל מְקוֹם, וְאַתָּה שְׁלֹחֹו שֶׁל מִשֶּׁה!  
 אָמַר לוֹ: אֵין מִשֶּׁה אוֹמֵר כְּלוּם מְלַבּוּ, אֶלָּא מִפִּי  
 הַגְּבוּרָה, אִם אֵין אֶתָּה מֵאֲמִין, הֲרִי  
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמִשֶּׁה אֶל פְּתַח אֶהֱל מוֹעֵד, בֵּא  
 עִמִּי וּשְׂאֵל. וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר: "וַיֵּשֶׁב אֶהָרֶן אֶל-מִשֶּׁה"  
 (מְכִילֵתָא) דְּבַר אַחֵר: לְמָה בְּקִטְרֶת? לְפִי, שְׁהִי  
 יִשְׂרָאֵל מְלִיזִין וּמְרַנְּנִים אַחֵר הַקְּטָרֶת לוֹמַר: סָם  
 הַמּוֹת הוּא, עַל יְדוּ מִתּוּ נָדָב וְאַבִּיהוּא, עַל יְדוּ  
 נִשְׂרָפוּ הַמְּשִׁים וּמֵאֲתִים אִישׁ. אָמַר  
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: תִּרְאוּ שְׁעוֹצֵר מִגַּפָּה הוּא,  
 וְהַחֲטָא הוּא הַמְּמִית!

דקרח: טו ותב אהרן למשה לתרע משכן זמנא ומותנא אתפלי: טז ומליל יי עם משה למימר: יז מלל עם בני ישראל וסב מנהון חוטרֵא חוטרֵא לבית אבא מן כל רברבניהון לבית אבהתהון תרי עשר חוטרין גבר ית שמייה תכתוב על חוטרֵיה:

טו וישב אהרן אל־משה אל־פתח אהל מועד והמגפה נעצרה: פ חמישי טז וידבר ידוה אל־משה לאמר: יז דבר ו אל־בני ישראל וקח מאתם מטה מטה לבית אב מאת כל־נשיאיהם לבית אבתם שנים עשר מטות איש את־שמו תכתב על־מטהו:

(15) Aharon returned to Moshe at the entrance of the Tent of Appointment, and the plague had stopped. (16) And the Lord said to Moshe saying: (17) Speak to the Children of Israel and take from them one staff for each father's household from all the leaders according to their fathers' households; [a total of] twelve staffs, and you shall inscribe each man's name on his staff.

## KORACH FOR FRIDAY

## קרח ליום ששי

יח וית שמא דאהרן תכתוב על חוטרֵא דלוי ארי חוטרֵא חד לריש בית אבהתהון: יט ותצנענון במשכן זמנא קדם סהדותא די אומן מימרי לכון תמן: כ ויהי גברא דאתרעי ביה חוטרֵיה ינעי ואניח מן קדמי ית תורעמת

יח ואת שם אהרן תכתב על־מטה לוי כי מטה אחד לראש בית אבותם: יט והצחתם באהל מועד לפני העדות אשר אועד לכם שמה: כ והיה האיש אשר אבחר־בו מטהו יפרח והשפתי מעלי את־תלנות בני

(18) And the name of Aharon inscribe on the staff of Levi, for there is [only] one staff for the head of their fathers' household. (19) You shall place them in the Tent of Appointment before the Testimony, there where I meet with you. (20) And it will be, that the man whom I will choose, his staff shall blossom, and

## RASHI

רש"י

(18) **For there is [only] one staff** — Although I have divided them into two families, the family of the priesthood separately and the family of the Levites separately, nevertheless, the Levites are one tribe. (20) **והשכתי** — As in “and the waters

(יח) **כי מטה אחד**. אף על פי שחלקתים לשתי משפחות — משפחות כהנה לבד ולויה לבד, מכל מקום שבט אחד הוא: (כ) **והשפתי**. כמו (בראשית ח)